

İhtiyar

– Ahmet Akkoyun · 29 Aralık 2009

Yaşlı bir adam vardı, elinde çekiç, çivi,
Örsün başına çökmüş, gamzesinde gizli hâr.
Gölgesine yapışmış, ızdırâbın alevi,
Yalnızlık sancısının, kafesinde pişe-kâr.
Belki de kimsesizdi, belki de yoktu evi,
Yaşlı biz adam vardı elinde çekiç, çivi

Vurgun yemiş gibiydi, siyah saçlarında kar,
Yanı başında durdum, sordum; "var mı dil-ahın?
İntizâr mı bu aklar, söyle kimden yâdigâr,
Yerinde midir hâlâ, mehtâbına penâhın?"
Eski bir resim verdi, dedi; "yaram çeşm-i yâr"
Vurgun yemiş gibiydi, siyah saçlarında kar

Uzattığı resimde, bir çift vardı dil-figâr
Otuzlu yaşlardaydı, birbirine denk dildâr
"Tam otuz yıl olmadık", dedi; "kat'a dilazâr
"On yıl oldu öleli, yokluğundan sine zâr"
Titreyen ellerinde, çıldırırken intizâr
Uzattığı resimde, bir çift vardı dil-figâr

"Ne evlat var ne ayâl, katran karası Nehâr,
Tespîh tanelerinde, vuslat çekerken dilim.
Firkât sancılarında, tepemden çıkar buhar,
Her nefes eriyorum, kimsesiz dilim dilim,
Nasıl olsa yasaklı, kalan ömrüme bahar.
"Ne evlat var ne ayâl, katran karası Nehâr"

"Ve hâlâ bende" dedi; sır kabımda bergüzâr,
Her çekiç darbesinde, daha da artar acım.
Sanki örsün altında, o günlerin közü var,
Aldığım nefes gibi, varlığına muhtacım.
Söyle nasıl olayım, yokluğunda bahtiyâr?
"Ve hâlâ bende" dedi; sır kabımda bergüzâr.

Gözlerinde kehribâr, ağlıyordu ihtiyar,
Kaçırıldı bakışını, mahcup gözünde mizân.
Gönlündeki bu vefa, asırlara iftihar,
Seni nasıl yazmalı, Makberî'ce bu lisân?
Anlattıkça bağrımı, dağlıyordu ihtiyar.
Gözlerinde kehribâr, ağlıyordu ihtiyar...

Makberî – Ahmet Akkoyun.....29/12/2009.....22:00.....İst

Pişe-kâr= sanatkâr
dil-ahı= gönül ahı
penâh= yemin
çeşm-i yâr= yâr gözü
dil-figâr= âşık
dil-azâr= kalp kıran
ayâl= eş
Nehâr= gün
Firkât= ayrılık
Bergüzâr= hatıra